

PLANET VS. KOMISJON

ÜLDKOHTU MÄÄRUS (kuues koda)

13. aprill 2011 *

Kohtuasjas T-320/09,

Planet AE, asukoht Ateena (Kreeka), esindaja: advokaat V. Christianos,

hageja,

versus

Euroopa Komisjon, esindajad: D. Triantafyllou ja F. Dintilhac,

kostja,

* Kohtumenetluse keel: kreeka.

mille ese on nõue tühistada Euroopa Pettustevastase Ameti (OLAF) otsused, milles taotleti hageja registreerimist varajase hoiatamise süsteemis, esiteks hoiatuse W1a ja seejärel hoiatuse W1b aktiveerimise teel,

ÜLDKOHUS (kuues koda),

koosseisus: koja esimees E. Moavero Milanesi, kohtunikud N. Wahl (ettekandja) ja S. Soldevila Fragoso,

kohtusekretär: E. Coulon,

on andnud järgmise

määruse

Õiguslik raamistik

- ¹ Selleks, et võidelda pettuste ja muu ühenduste finantshuve kahjustava ebaseadusliku tegevuse vastu, võttis Euroopa Ühenduste Komisjon 16. detsembril 2008 vastu komisjoni otsuse 2008/969/EÜ, Euratom, mis käsitleb varajase hoiatamise süsteemi komisjoni eelarvevahendite kasutajatele ja rakendusametitele (ELT L 344, lk 125). Varajase hoiatamise süsteemi eesmärk on tagada, et komisjonis ja tema rakendusametites

on võimalik levitada piiratud kasutusega teavet kolmandate isikute kohta, kes võivad kujutada ohtu ühenduste finantshuvidele ja mainele või mis tahes muudele ühenduste hallatavatele vahenditele (otsuse 2008/969 põhjendus 4).

- 2 Varajase hoiatamise süsteem põhineb hoiatustel, mis võimaldavad määrata kindlaks üksusega seotud riskitaset kategooriate alusel, mis ulatuvad kõige nõrgemale riskitasemele vastavast kategooriast W1 kuni kõige kõrgemale riskitasemele vastava kategooriani W5 (otsuse 2008/969 artikkel 9).
- 3 Euroopa Pettustevastane Amet (OLAF), kellel on juurdepääs varajase hoiatamise süsteemile seoses oma ülesannete täitmisega selles osas, mis puudutab juurdluste läbiviimist ja teabe kogumist pettuste ärahoidmise eesmärgil, vastutab koos vastutavate eelarvevahendite käsutajatega ja siseauditi talitustega hoiatuste sisestamise, muutmise ja eemaldamise taotluste esitamise eest varajase hoiatamise süsteemis, mille haldamist tagab komisjoni peaarvepidaja või tema alluvad (otsuse 2008/969 põhjendused 5–7 ja artiklid 4–6).
- 4 Otsuse 2008/969 artikli 4 lõige 1 sätestab, et „peaarvepidaja sisestab, muudab ja eemaldab hoiatusi varajase hoiatamise süsteemis vastavalt vastutava volitatud eelarvevahendite käsutaja, OLAF-i või siseauditi talituse taotlustele”. Artikli 6 lõige 2 näeb ette, et „hanke- või toetusmenetluste puhul kontrollib vastutav volitatud eelarvevahendite käsutaja või tema personal hiljemalt enne lepingu sõlmimise otsust, kas varajase hoiatamise süsteemis on hoiatus”.

- 5 Otsuse 2008/969 artikli 10 lõige 1 sätestab, et OLAF „taotleb hoiatuse W1a aktiveerimist, kui tal on oma juurdlustegevuse varajases järgus piisavalt põhjust uskuda, et kolmandate isikutega, eriti ühenduse vahenditest abi saavate või abi saanud isikutega seoses registreeritakse tõenäoliselt leiud raskete haldusrikkumiste või pettuse kohta”.

- 6 Otsuse 2008/969 artikli 10 lõige 2 näeb eelkõige ette, et OLAF taotleb hoiatuse W1b aktiveerimist, kui tema juurdlustegevus annab piisavalt põhjust uskuda, et kolmandate isikutega, eriti ühenduse vahenditest abi saavate või abi saanud isikutega seoses registreeritakse tõenäoliselt lõplike leidudena rasked haldusrikkumised või pettus.

- 7 Otsuse 2008/969 artikkel 16 täpsustab, et hoiatus W1 „registreeritakse ainult teabe eesmärgil ja sellega ei pruugi kaasnedä muud mõju peale tugevdatud järelevalvemeetmete”.

Vaidluse taust

- 8 Hageja Planet AE on Kreeka äriühing, kes pakub ärijuhtimise alaseid nõustamisteenuseid. Alates 2006. aastast on ta kolme konsortsiumi liikmena seotud Süürias kolme projektiga, mida rahastab komisjon. Hageja suhtes viidi alates 16. oktoobrist 2007 läbi OLAF-i juurdlus seoses rikkumiste kahtlustega nende kolme projekti raames.

- 9 Teadusuuringute ja tehnoloogiaarenduse seitsmenda raamprogrammi raames korraldatud hankemenetluse tulemusena palus komisjon hagejat 18. aprilli 2008. aasta kirjas astuda läbirääkimistesse, et määrata toetuslepingu lõplikud tingimused, mis on seotud tema ettepanekuga täita konsortsiumi koordinaatori ülesannet seoses projektiga „Advancing knowledge – intensive entrepreneurship and innovation for growth and social well-being in Europe” (edaspidi „projekt AEGIS”). Komisjoni kirjas teatati, et võimalik komisjoni poolne toetus ei saa ületada 3 300 000 eurot ning läbirääkimised tuleb lõpule viia enne 30. juunit 2008.
- 10 Eespool punktis 8 nimetatud juurdluse tagajärjel taotles OLAF kahel korral hageja registreerimist varajase hoiatamise süsteemis. Ta taotles 26. veebruaril 2009 hoiatuse W1a aktiveerimist ning 19. mail 2009 hoiatuse W1b aktiveerimist. Registreerimine toimus 10. märtsil ja 25. mail 2009.
- 11 Komisjon saatis 27. veebruaril 2009 hagejale läbirääkimiste tulemusel koostatud toetuslepingu (edaspidi „leping”), et sellele kirjutaksid alla hageja ja teised selle konsortsiumi liikmed, kuhu ta kuulub. Hageja saatis allkirjastatud lepingu 11. märtsil 2009 komisjonile tagasi, et viimane sellele omakorda alla kirjutaks.
- 12 Komisjon teatas 4. juunil 2009 elektronkirja teel hagejale, et lepingule alla kirjutamise protsess peatati seniks, kuni on täidetud lisatingimus, st see, et hageja avab kinnise pangakonto, mille tulemusel on hageja käsutuses üksnes see lepingu kohaselt makstava ettemaksu osa, mis on ette nähtud talle endale, samas kui ülejäänud osa ettemaksust kannab pank otse teistele konsortsiumi liikmetele. Elektronkirjas teatati, et selle uue tingimuse nõudmise põhjuseks oli ootamatu sündmus, st hageja registreerimine

varajase hoiatamise süsteemis esiteks hoiatuse W1a ja seejärel hoiatuse W1b aktiveerimise teel.

- 13 Kuna hageja leppis oma pangaga kokku, et viimane kannab kohe pärast komisjoni poolt makstava ettemaksu kättesaamist igale konsortsiumi liikmele üle neile ette nähtud summa, kirjutas komisjon 3. juulil 2009 lepingule alla.

Menetlus ja poolte nõuded

- 14 Hageja esitas käesoleva menetluse algatamiseks hagiavalduse, mis saabus Üldkohtu kantseleisse 14. augustil 2009.
- 15 Üldkohtu kodukorra artikli 114 lõike 1 alusel esitas komisjon Üldkohtusse 9. novembril 2009 eraldi dokumendina saabunud vastuvõetamatuse vastuväite.
- 16 Hageja esitas oma märkused vastuvõetamatuse vastuväite kohta 5. jaanuaril 2010.

17 Hagiavalduses palub hageja Üldkohtul:

- tühistada OLAF-i 26. veebruari ja 19. mai 2009. aasta otsused, mis tehti hagejale teatavaks 4. juunil 2009 ning milles taotleti tema registreerimist varajase hoiatamise süsteemis esiteks hoiatuse W1a ja seejärel hoiatuse W1b aktiveerimise teel;
- mõista kohtukulud välja komisjonilt.

18 Komisjon palub vastuvõetamatuse vastuväites Üldkohtul:

- tunnistada hagi vastuvõetamatuks;
- mõista kohtukulud välja hagejalt.

19 Oma märkustes vastuvõetamatuse vastuväite kohta palub hageja Üldkohtul lükata vastuvõetamatuse vastuväide tagasi ja tunnistada hagi vastuvõetavaks.

Õiguslik käsitlus

- ²⁰ Kodukorra artikli 114 lõigete 1 ja 4 alusel võib Üldkohus, kui pool seda taotleb, otsustada vastuvõetamatuse küsimuse ilma asja sisuliselt arutamata. Sama artikli lõike 3 kohaselt on edasine menetlus suuline, kui Üldkohus ei otsusta teisiti. Üldkohus leiab, et käesolevas asjas piisab kohtutoimiku dokumentidest ning vajadus suulise menetluse avamiseks puudub.

Hagi ese

- ²¹ Kõigepealt tuleb tõdeda, et kuigi hageja palus vormiliselt oma nõuetes tühistada OLAF-i 26. veebruari ja 19. mai 2009. aasta otsused, milles taotleti hageja registreerimist varajase hoiatamise süsteemis, nähtub hagiavalduse sisust selgelt, et see puudutab ka hoiatuste W1a ja W1b aktiveerimise otsuseid.
- ²² Selles osas on oluline meenutada, et vastavalt Euroopa Kohtu põhikirja artiklile 21 ning kodukorra artiklile 44 tuleb hagiavalduses märkida eelkõige hagi ese ning hagiavaldus peab sisaldama hageja nõudeid. Peale selle, vastavalt kohtupraktikale, tuleb nõuded esitada täpselt ja üheti mõistetavalt, sest vastasel juhul võib Üldkohus otsustada *infra* või *ultra petita* ning on oht rikkuda kostja õiguseid (vt analoogia alusel Euroopa Kohtu 14. detsembri 1962. aasta otsus liidetud kohtuasjades 46/59 ja 47/59: *Meroni vs. Ülemamet*, EKL 1962, lk 783, 801).

- 23 Siiski võivad vaidlustatud akti määratlemise aluseks kaudselt olla hagiavalduses esitatud märked ja kõik selle argumendid (vt selle kohta Euroopa Kohtu 7. veebruari 1994. aasta määrus kohtuasjas C-388/93: PIA HiFi vs. komisjon, EKL 1994, lk I-387, punkt 10). Samuti on Euroopa Kohus otsustanud, et hagi, mis on vormiliselt esitatud akti peale, mis kuulub terviku moodustavasse aktide kogumisse, võib käsitada nii, et see hagi on esitatud vajadusel ka teiste aktide peale (vt selle kohta Euroopa Kohtu 2. märtsi 1967. aasta otsus liidetud kohtuasjades 25/65 ja 26/65: Simet ja Feram vs. Ülemamet, EKL 1967, lk 39, 53).
- 24 Käesolevas asjas nähtub otsuse 2008/969 artiklitest 4 ja 5 esiteks, et varajase hoiatamise süsteemis on eristus hoiatuse aktiveerimistaotluse ja selle aktiveerimise vahel puhtalt halduslik ning selle eesmärk on tsentraliseerida ja ühtlustada kõnealuse süsteemi tehnilist haldamist; ning teiseks, et selles süsteemis järgnevad hoiatuse aktiveerimistaotlusele tegelikud hoiatused, ilma et viidaks läbi sisulist uurimist.
- 25 Kuigi varajase hoiatamise süsteemi haldamisega seotud ülesanded, nagu hoiatuste registreerimine, muutmine või eemaldamine varase hoiatamise süsteemis, antakse ühele ainsale komisjoni talitusele, st komisjoni peaarvepidajale või tema alluvatele, on otsuses 2008/969 ette nähtud, et selliste meetmete võtmist põhjustavaid tingimusi uuritakse ja analüüsitakse erinevates komisjoni talitustes (volitatud eelarvevahendite käsutaja, OLAF-i või siseauditi talituse peadirektor või direktor), kes peavad edastama peaarvepidajale oma järeldused meetme vajalikkuse kohta, kes omakorda peab taotletud meedet rakendama. Sellest järeldub, et kõnealuses süsteemis registreeritud üksuse seisukohalt moodustavad hoiatuse aktiveerimistaotlus ja tegelik hoiatus tervikliku aktide kogumi.
- 26 Lisaks sellele lähtub komisjon oma vastuvõetamatuse vastuväites eeldusest, et vaidlustatud on just hoiatuste W1a ja W1b aktiveerimisotsused ning et need on hagi esemeks, hoolimata hageja vormilistest nõuetest, mis käsitlevad OLAF-i taotlusi registreerida hageja varajase hoiatamise süsteemis. Nimelt esitab komisjon kõnealuses vastuväites üksnes argumente, mille eesmärk on näidata, et kõnealused otsused ei

ole vaidlustatavad aktid. Sellest jäeldub, et komisjon ei mõistnud valesti hageja tahet nõuda nende hoiatuste aktiveerimisotsuste tühistamist ning komisjoni kaitseõiguseid ei kahjustata asjaolu tõttu, et hagi esemeks on ka kõnealused otsused.

- 27 Seega, arvestades eespool punktides 22 ja 23 viidatud kohtupraktikat ning võttes arvesse käesoleva kohtuvaidluse aluseks olevaid konkreetseid asjaolusid, tuleb sedastada, et hagi, mis on vormiliselt esitatud OLAF-i 26. veebruari ja 19. mai 2009. aasta otsuste peale, milles taotleti hageja registreerimist varajase hoiatamise süsteemis, tuleb käsitada nii, et see on esitatud vajadusel ka hoiatuste W1a ja W1b aktiveerimisotsuste peale (edaspidi kokkuvõtvalt „vaidlusalused aktid”).

Vastuvõetamatuse vastuväide

Poolte argumendid

- 28 Hageja väitis nii hagiavalduses kui ka vastuvõetamatuse vastuväite kohta esitatud märkustes, et vaidlusalused aktid olid siduvate õiguslike tagajärgedega ning kahjustasid tema huve, muutes tema faktilist ja õiguslikku olukorda.
- 29 Hageja väidab kõigepealt, et vaidlusaluste aktide tõttu on lepingu allakirjutamine oluliselt hilinenud. See tekitas talle lisakulusid, kuna ta pidi muutma lepingu täitmise

ajakava ja sõlmima laenulepingu, et tulla toime piirangutega, mida põhjustas komisjoni lubatud ettemaksu maksmata jätmine. Ta väidab samuti, et hakkas oma teenuseid osutama alates 1. jaanuarist 2009, mis oli ette nähtud läbirääkimiste käigus ning mille komisjon oli heaks kiitnud, ning on sellest tulenevalt kandnud rahalisi kohustusi.

- 30 Hageja väitel kehtestati vaidlusaluste aktide tõttu ka kohustus omada kinnist pangakontot, mida ei olnud ette nähtud läbirääkimiste käigus, mis korraldati ja lõpetati enne kõnealuste aktide vastuvõtmist.
- 31 Hageja väidab peale selle, et vaidlusalused aktid on vaidlustatavad seetõttu, et need muutsid tema faktilist olukorda. Ta kinnitab selles osas, et lepingu allakirjutamise hilinemine ja piirang, mis kehtestati tema kontole makstud ettemaksu jaotamise suhtes, kahjustasid tema mainet, pannes ta piinlikku olukorda teiste tema konsortsiumi liikmete ees, kellele ta pidi komisjoni käitumist selgitama. Hageja sõnul mõjutasid vaidlusalused aktid ka seisundit, mis tal oli enne vaidlusaluste aktide vastuvõtmist, st asjaolu, et ta oli nii isik, kellega sõlmiti projektiga seotud hankeleping, kui ka konsortsiumi koordineerija, halvendades seda seisundit nii, et temast sai isik, kellega sõlmiti projektiga seotud hankeleping, kui ka konsortsiumi koordineerija teatud tingimustel.
- 32 Vastuvõetamatuse vastuväite toetuseks väidab komisjon, et vaidlusaluseid akte ei saa nende olemusest tulenevalt tühistamishagi raames vaidlustada, sest need on pelgalt sisemise teavitamise meetmed ja ettevaatusmeetmed. Sellega seoses viitab ta Euroopa Kohtu praktikale, mille kohaselt sisemeetmete suhtes, millel ei ole õiguslikke tagajärgi väljaspool ühenduse haldussüsteemi, ei kohaldata EÜ artikli 230 kohast seaduslikkuse kontrolli. Lisaks märgib komisjon, et vaidlusaluste aktide näol avaldub lihtsalt

tema ettevaatlik tegutsemine, mis on vajalik enne liidu rahaliste vahenditega seotud kohustusi puudutava lepingu sõlmimist.

- 33 Kuigi komisjoni sõnul on tõsi, et hageja registreerimine varajase hoiatamise süsteemis tekitas vastutavatele eelarvevahendite kasutajatele suuremaid järelevalvekohustusi, ei tõendanud hageja, et vaidlusalustel aktidel olid tema jaoks õiguslikud tagajärjed, rikkudes tema õigusi või seades talle uusi kohustusi. Selles osas lükkab ta ümber seisukoha, et lepingule allakirjutamise hilinemisel on õiguslik tagajärg. Komisjoni väitel on selline hilinemine tavapärane juhtum ärimaailmas, kus osapooltel on vaja kaitsta oma huve, ning peale selle on see käesoleval juhul juba juhtunud seoses muude küsimuste lahendamisega. Seega ei seadnud kõnealune hilinemine hagejale kohustusi ega rikkunud tema õigusi selle kohtupraktika tähenduses, mis käsitleb akte, mille vastu võib algatada menetluse EÜ artikli 230 alusel.
- 34 Komisjon väidab samuti, et puudub otsene põhjuslik seos esiteks vaidlusaluste aktide ja teiseks hageja pangalaenu vahel ning asjaolu vahel, et hagejal takistati maksta ettemaksu teistele konsortsiumi liikmetele. Komisjoni sõnul oli hageja pangalaenu põhjuseks pigem asjaolu, et too asus kiirustades kulutusi tegema ammu enne lepingu allkirjastamist, ning see ei ole vaidlusaluste aktide tagajärg. Samuti on lõplikult kokkulepitud lahendus, mis puudutab teistele konsortsiumi liikmetele ettemaksu maksmist, komisjoni, hageja ja tema pankade vaheliste „konsultatsioonide ja otsuste” tulemus ning see ei kujuta endast vaidlusaluste aktide „automaatset mõju”.
- 35 Peale selle väidab komisjon, et nõue, mille kohaselt hageja ei saa hallata ettemaksu maksmist teistele konsortsiumi liikmetele, vabastab hageja ühest kohustusest, ning seda ei saa seega käsitada kahjuna.

- 36 Lõpetuseks leiab komisjon, et küsimustel, mis teised konsortsiumi liikmed hagejale lepingule allkirjutamise hilinemise kohta esitasid ega nendele küsimustele antud vastustel ei ole hagejale õiguslikke tagajärgi.

Üldkohtu hinnang

- 37 Tuleb meenutada, et väljakujunenud kohtupraktika kohaselt võivad tühistamishagi esemeks olla laadist ja vormist olenemata kõik institutsioonide võetud meetmed, mille eesmärk on tekitada õiguslikke tagajärgi. Täpsemalt käsitatakse EÜ artikli 230 tähenduses vaidlustatavatena kõiki siduvate õiguslike tagajärgedega akte, mis võivad mõjutada hageja huve, muutes selgelt tema õiguslikku olukorda (Euroopa Kohtu 11. novembri 1981. aasta otsus kohtuasjas 60/81: IBM vs. komisjon, EKL 1981, lk 2639, punkt 9; ja 17. juuli 2008. aasta otsus kohtuasjas C-521/06 P: Athinaïki Techniki vs. komisjon, lk I-5829, punkt 29).
- 38 Seevastu on vastuvõetamatud need hagid, mis on esitatud aktide peale, mis kujutavad endast üksnes haldussüsteemi siseseid meetmeid ning millel ei ole seega mingeid tagajärgi sellest süsteemist väljaspool (vt Euroopa Kohtu 4. juuni 1986. aasta määrus kohtuasjas 78/85: Groupe des droites européennes vs. parlament, EKL 1986, lk 1753, punktid 10 ja 11, ja Euroopa Kohtu 9. oktoobri 1990. aasta otsus kohtuasjas C-366/88: Prantsusmaa vs. komisjon, EKL 1990, lk I-3571, punkt 9 ja seal viidatud kohtupraktika). Vastuvõetamatuse vastuväite põhjendusena tugineb komisjon viimati nimetatud kohtupraktikale ning väidab, et vaidlusalused aktid ei ole vaidlustatavad, kuna need on pelgalt sisemise teavitamise meetmed.
- 39 Selles osas tuleb rõhutada, et asjaolu, et ametiasutus teostab andmetöötlust puhtalt haldussüsteemi sisestel eesmärkidel, eelkõige koondab, haldab ja kasutab neid

andmeid, ei välista sugugi, et see tegevus võib kahjustada õigussubjektide huve eespool punktis 37 viidatud kohtupraktika tähenduses. Sellise rikkumise olemasolu sõltub mitmest tegurist, eelkõige töödeldud andmete laadist, kõnealuse töötlemise konkreetsest eesmärgist, täpsetest tagajärgedest, mis see töötlus võib tekitada, ning kooskõlast ühelt poolt kõnealuse töötluse eesmärgi ja tagajärgede ning teiselt poolt kohaldatavate normide vahel, mis piiravad ametiasutuse pädevust.

40 Viimase eespool nimetatud teguri kohta märgib Üldkohus, et otsus 2008/969, mille vaidlusalused otsused põhinevad, ei viita ühelegi esmasele või teisele õigusnormile, mis annaks komisjonile sõnaselgelt pädevuse luua, rakendada ja hallata andmekogu juriidiliste või füüsiliste isikute kohta, kelle puhul on kahtlus, et nad võivad ohustada liidu finantshuve. Kuigi otsuse 2008/969 põhjendus 3 viitab nõukogu 25. juuni 2002. aasta määrusele (EÜ, Euratom) nr 1605/2002 (mis käsitleb Euroopa ühenduste üldeelarve suhtes kohaldatavat finantsmäärust, EÜT L 248, lk 1, edaspidi „finantsmäärus”), tuleb tõdeda, et nimetatud määruse artikkel 95 versioonis, mis on kohaldatav käesoleva kohtuasja asjaoludele, näeb ette üksnes keskandmekogu rakendamise, kuhu on kantud füüsilised või juriidilised isikud, kelle puhul välistatakse liidu poolse rahastamise saamine maksejõuetuse, raske ametialase eksimuse toimepanemise eest süüdimõistmise või liidu finantshuve kahjustava süüteo tõttu.

41 Kuigi hageja sellekohast väidet ei esitanud, on vaidlusaluste aktide vastuvõtja pädevuse puudumine avaliku korra küsimus, mille peab sellisel kujul tõstatama omal algatusel (vt selle kohta Üldkohtu 28. jaanuari 2003. aasta otsus kohtuasjas T-147/00: *Laboratoires Servier vs. komisjon*, EKL 2003, lk II-85, punkt 45, ja 8. juuli 2010. aasta otsus kohtuasjas T-160/08 P: *komisjon vs. Putterie-De-Beukelaer*, EKL 2010, lk II-3751, punkt 61).

- 42 Seega, juba selleks, et uurida, kas vaidlusaluste aktide puhul on tegemist *ratione materiae* pädevuse puudumisega, tuleb analüüsida nende sisu (vt selle kohta Euroopa Kohtu 13. novembri 1991. aasta otsus kohtuasjas C-303/90: Prantsusmaa vs. komisjon, EKL 1991, lk I-5315, punkt 10, ja 20. märtsi 1997. aasta otsus kohtuasjas C-57/95: Prantsusmaa vs. komisjon, EKL 1997, lk I-1627, punkt 9).
- 43 Siiski, selleks et otsustada komisjoni esitatud vastuvõetamatuse vastuväite üle, ning eeldades antud staadiumis, et komisjonil on õigus teostada andmetöötlust, mida käsitlevad vaidlusalused aktid, tuleb kontrollida, kas teatud üksuse kohta hoiatuse tegemine varajase hoiatamise süsteemis, täpsemalt kategoorias W1, on toiming, mis puudutab üksnes otsese ülemuse ja tema alluvate vahelisi suhteid ning mille mõju ei ulatu kaugemale liidu institutsioonide, organite ja asutuste sisesest tasandist.
- 44 Selles osas nähtub otsuse 2008/969 artiklist 6, et eelarveliste kulukohustuste ja hanke- või toetusmenetluste puhul tuleb komisjoni vastutavatel eelarvevahendite käsutajatel kontrollida, kas taotluse esitanud üksuste kohta on varajase hoiatamise süsteemis hoiatusi. Kui see on nii, lubavad ja nõuavad otsuse 2008/969 artiklid 15–17 ja 19–22, et peaarvepidaja või asjaomased eelarvevahendite käsutajad võtavad selle üksuse või asjaomase projekti suhtes erimeetmeid. Seega, arvestades otsuse 2008/969 eesmärki, st liidu finantshuvide kaitset eelarvemeetmete rakendamise raames, ei saa mõju, mis on üksuse kohta varajase hoiatamise süsteemis hoiatuse tegemisel, isegi kategoorias W1, olla üksnes liidu institutsioonide, organite ja asutuste sisene, ning selline hoiatus mõjutab tingimata asjaomaste eelarvevahendite käsutajate ja selle üksuse vahelisi suhteid.
- 45 Ehkki otsuse 2008/969 artikkel 16, mis sätestab, et „[h]oiatus W1 registreeritakse ainult teabe eesmärgil ja sellega ei pruugi kaasneda muud mõju peale tugevdatud järelvalvemeetmete”, ei ole nii piirav kui selle otsuse artiklid 15, 17 ja 19–22, nähtub artikli 16 sõnastusest ja kõnealuse otsuse ülesehitusest, et hoiatuse W1 tuvastamine

toob tegelikult asjaomase eelarvevahendite kasutaja jaoks kaasa tugevdatud järelvalvemeetmete võtmise kohustuse, mida möönis ka komisjon oma vastuvõetamatuse vastuväites. Hoiatus W1 muutuks nimelt tarbetuks, kui asjaomane eelarvevahendite käsutaja, keda teavitatakse pettuste või raske haldusrikkumiste kahtlustest (vt otsuse 2008/969 artikkel 10), ei oleks kohustatud tagama tugevdatud järelvalvemeetmete võtmist.

- 46 Käesoleval juhul võib hageja suhtes meetmete võtmise kohustust, mis asjaomasel eelarvevahendite käsutajal tekib vaidlusaluste aktide tulemusena, selgelt järeldada elektronkirja sisust, mille komisjon saatis hagejale 4. juunil 2009. Selles kirjas teatas projektiga AEGIS seotud lepingu sõlmimise toimekuga tegelev ametnik hagejale, et lepingule allakirjutamine peatati ja lisatingimus kehtestati hagejat puudutava hoiatuse tõttu ning antud talitus ei olnud selles osas midagi teinud.
- 47 Järelikult, kuna on tuvastatud, et vaidlusalustel aktidel olid tegelikult tagajärjed komisjonist väljaspool, tuleb analüüsida, kas neid tagajärgi võib käsitada siduvate õiguslike tagajärgedena, mis võivad mõjutada hageja huve, muutes selgelt tema õiguslikku olukorda.
- 48 Selle kohta on oluline märkida, et üksuseid, kes taotlevad liidu rahaliste vahendite eraldamist, mõjutab hoiatus varajase hoiatamise süsteemis, sest nad on selleks, et nad saaksid oma finantshuve järgida, kohustatud kohanduma tugevdatud järelvalvetingimuste ja -meetmetega, mis asjaomased eelarvevahendite käsutajad on nende suhtes eraldi kehtestanud. Need järelvalvetingimused ja -meetmed võivad esineda uute lepinguliste kohustuste ja sellise majandusliku koormana, mis varem ei olnud ette nähtud, või siis, nagu käesolevas asjas, mõjuna selle konsortsiumi sisemisele korraldusele, mille liikmeks asjaomane üksus on.

- 49 Käesoleval juhul sattus hageja, alates tema registreerimisest varajase hoiatamise süsteemis hoiatuse W1a aktiveerimise kaudu, ebasoodsasse olukorda võrreldes olukorraga, kus ta oli vaidlusaluste aktide vastuvõtmisele eelneva aja jooksul, sest komisjon pidi, nagu on sedastatud eespool punktis 45, kehtestama tugevdatud järelevalvetingimused. Sellist hageja õigusliku olukorra muutust tõendab komisjoni 4. juuni 2009. aasta elektronkiri ja sellele järgnenud teabevahetus, millest nähtub, et projekti AEGIS puudutava lepingu sõlmimiseks pidi hageja loobuma ettemaksete jaotamise haldamisest selle konsortsiumi liikmete vahel, mille liige ta oli.
- 50 Täpsemalt teatas komisjon oma 4. juuni 2009. aasta elektronkirjas, et ootamatu probleem, st hageja kohta hoiatuse tegemine varajase hoiatamise süsteemis, põhjustas lepingu allkirjastamise peatamise, ning kirjeldas üksikasjalikult meetmeid, mis hageja pidi võtma selleks, et täita uut tingimust, mis komisjon talle lepingule alla kirjutamiseks kehtestas.
- 51 Eeltoodust nähtub, et vaidlusalused aktid mõjutasid hageja läbirääkimisruumi, tema konsortsiumi sisemist korraldust ja seega tema võimet projekt AEGIS tegelikult lõpule viia. Kui hagejale ei anta võimalust vaidlusaluste aktide aluseks olevate asjaolude sisulise õigsuse kohtulikule kontrollile, on see vastuolus õigusel rajaneva liiduga.
- 52 See leiab veelgi kinnitust, kui võtta arvesse asjaolu, et otsus 2008/969 ei näe juriidilistele ja füüsilistele isikutele mitte mingil viisil ette õigust olla teavitatud ja veelgi vähem õigust olla ära kuulatud enne nende registreerimist varajase hoiatamise süsteemis hoiatuste W1, W2, W3, W4 ja W5b aktiveerimise teel. Tõsi küll, isik, keda mingil põhjusel teavitatakse tema registreerimisest kõnealuses süsteemis, võib vastavalt otsuse 2008/969 artikli 8 lõike 2 punktile b taotleda teda puudutavate andmete parandamist. Siiski kuulub sellise paranduse tegemise üle otsustamise õigus täielikult ametiasutusele, st talitusele, kes taotles selle isiku registreerimist kõnealuses süsteemis.

- 53 Lõpetuseks tuleb rõhutada, et vaidlusaluseid akte ei saa käsitada vahepealsete ja ettevalmistavate aktidena, mida ei saa vaidlustada. Need mitte ainult ei täida vaidlustatavate aktide õiguslikke omadusi (vt eespool punktid 44–48), vaid kujutavad endast ka lõppu erimenetlusele, st üksuse registreerimisele „hoiatusnimekirja” ilma, et seda üksust oleks selle registreerimise põhjuste osas ära kuulatud, kusjuures see menetlus on eraldiseisev otsustest, millega täidetakse erinevaid otsuses 2008/969 ette nähtud erinõudeid (vt selle kohta eespool viidatud kohtuotsus IBM vs. komisjon, punkt 11).
- 54 Kõigest eelnevast tuleneb, et komisjon ei saa põhjendatult väita, et hagiavaldus on vastuvõetamatu.
- 55 Seega tuleb komisjoni esitatud vastuvõetamatuse vastuväide tagasi lükata.

Kohtukulud

- 56 Kodukorra artikli 87 lõike 1 kohaselt lahendatakse kohtukulude jaotamine kohtuotsuses või määruses, millega lõpetatakse asjas menetlus.
- 57 Käesolevas kohtumenetluse staadiumis tuleb seega sedastada, et kohtukulude kandmine otsustatakse edaspidi.

Esitatud põhjendustest lähtudes

ÜLDKOHUS (kuues koda)

määrab:

- 1. Lükata vastuvõetamatuse vastuväide tagasi.**
- 2. Kohtukulude kandmine otsustatakse edaspidi.**

13. aprillil 2011 Luxembourgis.

Kohtusekretär

E. Coulon

Koja esimees

E. Moavero Milanesi